

и на дядо Колю Колчаков. В тези кафенета е агитатор и самият Вапцаров. Все с оглед на успешното провеждане на акцията Вапцаров организира с ремиситите вечеринка с подходяща агитационна програма за привличане на честните, но политически неориентирани младежи. Подготвяната, обаче, вечеринка бива забранена от властта.

За доброто и успешно провеждане на акцията в цялата околия Вапцаров предприема обиколка на близките села. Посещава и гр. Разлог. Ето какво казва за тази му дейност партийния деятел в Пиринския край Никола Калъпчиев: " Никола Вапцаров е един от най-добрите хора на партията в нашия край, работи с голям замах и ентузиазъм... Той сега развива голяма дейност по събиране на подписи за сключване на пакт за приятелство и взаимопомощ със Съветския съюз".^{1/}

Отруденият и измъчен от непосилен труд народ от Пиринския край, още повече обеднял в годините на войната, посреща с нескривано задоволство предложението на съветското правителство и приема с готовност да даде своя подпис в името на неговото осъществяване. Ярکو отражение на настроението на народните маси по време на акцията е стихотворението на Вапцаров " Селска хроника " :

И ако нас ни карат
да умираме,
и ако нас ни тикат
към куршумите
то сигурно и лудия
разбира,
че ние трябва
да си кажем думата

Та казвам аз,
понеже няма
слио,
и хлябът е
от мзката
по-чер,
един е лозунга
терора долу!
Съюз с СССР!

В разгара на акцията, на 12 декември 1940 год. Никола Вапцаров бива арестуван. При обиска полицията намира у него нелегално писмо-инструкция на ЦК и стихотворението му " Селска хроника ", както и едно стихотворение от друг автор : " Бунтът кипи ". На Вапцаров образуват¹⁰ дело по чл. 7 от ЗЗД за подбуждане към " вражда и престъпление спрямо отделни слоеве и класи от населението и към установените власти ". Пуснат под гаранция на Вапцаров се забранява повече да пребивава в Банско и той се завръща в София.

^{1/} посочното издание на БАН, Из спомените на Кр. Стойчев, стр. 36